

Diamanttårar.

Det är den åttonde augusti 2000 och jag är fortfarande på min fotbollsträning vid fotbollsplanen utanför min skola. Klockan är runt 20:00 och jag funderar på om jag ska ta bussen eller sova hos pappa. Jag går till omklädningsrummet och byter om, tränaren kommer in och säger att nästa träning är inställd för hans mamma mår dåligt och han måste ta hand om henne. Då kom jag och tänka på att pappa kanske också mår dåligt eftersom jag inte varit hos han på ett tag, så istället för att ta bussen gick jag och sov hos pappa som var skönare eftersom han bara bor några hundra meter ifrån skolan.

Dörren var olåst, konstigt tänkte jag. Fast jag gick in, ropade på pappa. "Någon hemma?". Jag fick inget svar så jag fortsatte in i lägenheten, han var inte hemma. TV:n var på så jag tyckte att han borde vart hemma. Fast jag tänkte inte mer på det satte mig i fåtöljen och kollade på handbollen som var på. När matchen var slut blev jag lite fundersam, vart är han egentligen? Jag ringde och frågade mamma om numret till hans mobil. Och mamma frågade ifall jag verkligen var säker på ifall jag skulle sova där eller inte. "Ja, det är okej. Jag orkar inte åka hem". Mamma tyckte egentligen inte det var okej fast hon sa okej eftersom jag fick bestämma själv. Tillslut fick jag numret i alla fall. Ringde och frågade vart han var eftersom TV:n var på och dörren olåst. Han svarade segt men sa att han visst hade glömt det för han fick bråttom till en firmafest han var på. Jag undrade när han skulle komma hem och han svarade med att han inte visste riktigt men att han skulle skynda sig. Det är väl lugnt så tänkte jag, så jag satte mig och kollade på en film som precis börjat på svt1. Det var någon film om ungdomar som var på en fest och hittade massor av piller och läkarsprit i ett skåp som dom senare använde, ambulansen var där fast en av ungdomarna dog av hembränt och dom andra skulle bli bra. Nolife tänkte jag, har man inte bättre för sig än att suppa sig full och ta piller som man inte ens vet vad det är? Klockan hade blivit mycket, runt 23:00 och jag hade somnat i fåtöljen. "Är inte pappa hemma än?" tänkte jag. Blev lite orolig så jag ringde igen, den här gången var han ännu segare man hörde det verkligen. "Jag kommer snart hem" sa han flummigt. Jag berättade för han att jag skulle gå och lägga mig. Klädde av mig och la mig i en av sängarna som fanns i sovrummet.

02:00 vaknade jag av att någon småtjöt, det var pappa. Han stod på knä framför sängen och sa massor av saker helt sluddrigt. "Hur är det pappa? fick jag fram, jag blev såklart jätterädd, trodde han hade vart med i något slagsmål eller något liknande. Jag frågade ifall han behövde hjälp med något jag fick inget svar. "Pappa kan du inte gå och lägga dig jag blir rädd" sa jag tillslut. "Käften jag ska slå dig" fick jag som svar. Nu blev jag ännu räddare, min pappa sa åt mig att hålla käften? Vad har hänt egentligen. Jag började gråta. "TYST!" skrek han högt fast sluddrigt. Nu försökte jag gå runt han och ringa mamma för att hon skulle hämta mig. ...Inget svar. Nu började pappa resa på sig också han stod med böjd rygg och framåtlutad. Vad ska jag göra tänkte jag, jag försökte ringa mamma igen. Inget svar igen, efter ungefär femton minuter fick jag lite småpanik, ska jag hämta grannen? Ringa polisen? Tillslut sa han att han skulle döda mig om jag inte var tyst och gick och la mig. Jag ringde 112 direkt. "Hjälp mig, min pappa är galen. Han var på en fest och nu går han knappt att kontakta". Dom svarade med att dom skickade en bil ifrån Täby. Nu ringde mamma upp: "Ringde du nyss?". Efter fem minuter kom mamma och hämtade mig, vi åkte hem och halvvägs såg vi två polisbilar med blåljus och sirener åka mot centrum. När vi kom hem så tröstade mamma mig så mycket som hon kunde. "Vi kanske ska ringa hem till pappa och säga till polisen att du är här, så dom inte tror något annat". Dom svarade och frågade ifall allt var okej och undrade ifall dom kunde komma och fråga några frågor. Två stycken poliser

kom, en kille och en tjej. Dom sa att pappa hade blandat rohypnol med sprit från festen. Man blir tydligen aggressiv av vissa berusningsmedel t.ex. piller och alkohol. Det hjälpte inte mig att sluta tänka på det, är pappa narkoman? Tillslut lyckades jag somna, med blöta tårar i ögonen.

Nästa dag stannade jag hemma ifrån skolan och mamma ville prata med mig. Hon började med en djup suck. "Okej det är såhär att din pappa är narkoman, jag visste det inte när vi giftes och det var därför jag tog ut skilsmässa, han kunde verkligen inte sluta. Vi har testat behandlingshem men det går inte. Han är som han är". Jag bara satt och nickade.. ..med tårar i ögonen. Fast det var inte bara ledsna tårar även glada. Bra att mamma ville ta ut skilsmässa jag vet inte vad som hade hänt ifall dom fortfarande var ihop, mamma hade mått dåligt. Allt och alla hemligheter i en liten ask.

Nu ringde pappa upp mig, han bad mig att få prata klart utan att jag avbröt han. "Förlåt, men jag visste inte vad som hände. Jag visste inte ens hur jag kom hem. Allt jag kommer ihåg är början av festen. Förlåt. Men varför ringde du polisen? Du kunde ringt Jocke så hade jag sluppit få revbenen intryckta. Varför ringde du 112?" Jag svarade med en rädd och skakig röst, jag hatar fulla personer och du hade dessutom tagit droger också, varför? Jag lade på, jag orkade inte prata om det just nu. "Vem var det?" ropade mamma frågade ifrån köket. Jag svarade inte, lade mig bara i sängen stirrade i taket och satte på hög musik, jag grät igen. Efter dethär ville mamma aldrig mer veta av pappa. Hon bad oss att inte träffa honom fast vi fick om vi ville eftersom hon inte kan tvinga oss att inte göra som vi vill. Även fast pappa sa att det aldrig kommer hända igen trodde jag han inte, han har ljugit så mycket. "Jag har slutat med droger" "Jag älskar din mamma fortfarande". Tillslut orkar man inte ens försöka tro på det.

Senare nästa år åkte vi bort för sommaren. Vi hade lånat en stuga på en liten ö där min farfar äger det. Pappa var inte välkommen dit eftersom han kom hem till mig som han gjorde. Efter att vi kommit hem från midsommardansen så sitter han där, med sprit på bordet och en burk bredvid sig. Han är flummig och påtänd igen. Han ser mamma och börjar skrika till mamma om att han vill träffa sina barn (mig och min bror). Nu börjar hon också bli rädd och går in i köket tillsammans med min faster. Dom pratar om att försöka få bort honom, tillslut kommer dom på att Frida (fastern) har rätt lätt att övertala pappa eftersom hon är några år äldre. Hon får honom att lugna ner sig och hon får honom också att åka hem.

Telefonen ringer, klockan är ungefär 12:00 på morgonen. Det är farmor, hon ringer om en tråkig nyhet, pappa är död. Farmor sa att han dog av en hjärtattack fast mamma som alltid är ärlig sa att han dog av en överdos heroin, i sitt egna badkar låg han. Jag vet inte om jag ska bli glad eller om jag ska gråta, det är ändå min pappa. Jag grät diamanttårar och det gjorde ont. Visst han är min pappa, fast han har valt sitt liv själv, jag kände mig tung, mörk och äcklad. Pappa är död.

Av: Simon Trägårdh